Küresel Kapitalizm'e Kim Karşıdır?

İnsanoğlu, gelişmeye, değişmeye ve dönüşmeye meyyaldir. Değişim ve dönüşüm ile gelişim ve tekâmül aynı şeyler değildir. Yerinde saymak, olduğu gibi kalmak istikrar olmadığı gibi.

Kapitalizm, özelliği itibarıyla tüm değer yargılarını harcamak ister, sabitkadem yere basan hiçbir şeyden haz duymaz. Direnci sevmez, kendi halinde yaşayan insandan hoşlanmaz. Ekonomik istikrarı sever lâkin istikrarlı insanı sevmez. Kim çok tüketirse o kapitalizmin dostudur. Bir elbiseyi yırtılıncaya kadar giyeni, hele yamalı elbise giyeni asla affetmez. Hazır çorba tüketeni dost edinir, buğdayı kaynatıp bulgur elde ederek pilav pişirenden, değirmende buğday öğütüp ekmek pişirenden, elbisesini dikenden, hatta terzilerden tiksinir.

Tarlasında atadan devraldığı şekliyle, tohum ekerek domates, patates, soğan, sarımsak? ekenden, üç-beş keçi besleyenden, kendi bahçesinde veya tarlasında tavuk yetiştirenden asla razı olmaz, böyle davrananları toplumun ahlâkını bozanlar olarak görür. Bunlar asla medeni değildir ve tez elden medenileşmeleri gerekir.

Yerli renklerden ve giysilerden, her ülkenin kendine ait kültüründen, dilinden, edebiyatından da rahatsızlık duyar.

Tek dünya devletine doğru gidişi alkışlar, ama öyle bir gözboyama yapar, öyle bir alalamada bulunur ki dersiniz ki, tüm dünyanın renkleri ve farklılıklarını kapsayan bir anlayış ve düşünüş biçimi. Kapitalistlere göre dünya düz bir çizgi üzre ilerliyor ve bugüne tüm insanların tecrübeleriyle gelinmiş, tüm dinler ve kavimler, tüm kültürler bu yenidünyada temsil ediliyor. Karşı çıkanlar da insanlık suçunu işliyorlar.

İnsanlık onlara göre sadece bugün yaşayanlardan ibarettir, ne geçmiş vardı ne de gelecek olacak. Geçmişi bugüne hazırlık yaptığı için kabul eder, dolayısıyla geçmiş tüketilmesi gereken bir nesnedir. Orada bugünün insanına verecek hiçbir değer yoktur ve olamaz. Çünkü biz ilerliyoruz geçmiş geçmişte kalmıştır. Yararlanmayı da gerektirecek bir kıymeti muhtevi değildir. Yararlanmaya başlarsak ayağımıza bağ olur.

Her an yeni bir moda her an yeni bir anlayış ve düşünüş olmalı ki insanlık yerinde saymasın, bunu yaparken de sakın geçmişten bugüne hiçbir şey intikal etmesin. Tam tersi olsun, geçmişten gelen ne varsa hepsi kötülensin veya nostalji olarak bakılsın. Rafa konulsun, müzeye yerleştirilsin, bakarak nasıl kötü işler yaptıklarını görelim ki bugünkü küresel kapitalizmin değerini bilelim.

Yeni bir dünya oluşmuş buna yeni bir itikat, yeni bir idare, yeni bir kültür ve yeni bir ahlâk lazım.

Bu dünyanın itikadı belli, çok kazanmak çok tüketmek. Kazanırken nasıl kazanırsa kazansın, kimin hakkını gasp ederse etsin. Mühim olan kazanmak. Haklı haksız, helal-haram diye bir inanç küresel kapitalizmi bozar, onun için tez elden böyle düşünenleri irşad etmek icab eder.

Bu hususta en problemli olan İslâm inancıdır, Müslümanların duruşlarıdır. Kazanırken haksız kazanç elde etmeyeceksin, harcarken israf etmeyeceksin, ihtiyacın olmayan malı elinde tutmayacaksın, fırsatçılık yapmayacaksın, karaborsacılık etmeyeceksin. Başkasının zararını istemeyeceksin, birinin batmasından rahatsızlık duyacaksın, darda kalana borç vereceksin ve buna da karz-ı hasen diyeceksin, borçluya kolaylık sağlayacaksın?

Komşun darda ise işleri düzelsin diye müşterini onu yönlendireceksin. Senede bir malın zekatını vereceksin, garip gurabaya kol kanat gereceksin. Yolda kalana, borçluya yardımcı olacaksın, kendini toparlasın diye el uzatacaksın.

Cemiyet düzgün işlesin diye, denge kurulsun diye başkalarının çocuklarını lillah fillah okutacaksın, anasına babasına hayırlı evlat olsunlar diye eğiteceksin.

Kainatı koruyacaksın, insanlığa zararlı olan gelişmeleri önleyeceksin, tabiatı tahrip etmeye

müsaade etmeyeceksin. Fabrikada işçilerini köle gibi çalıştırılmasına meydan vermeyeceksin. Eşit işe eşit ücret diyerek insanları ezenlere, geçinemeyenlere katkı sağlayacaksın.

İnsanları yarış atı gibi geçim için koşturup kendilerine zaman ayırmalarına fırsat vermeyen işleyişe ket vuracaksın.

İnsanlara bu dünyanın geçici olduğunu asıl hayatın ahiret olduğunu hatırlatacak ve onun üzerine bir düşünüş ve yaşayış bina edeceksin.

Adam kayırmayacaksın, rüşvet vermeyeceksin, kamu mallarını kendi mallarından fazla koruyacaksın. Gizli kapaklı ticarete kapalı olacaksın. Devlet ricalini kontrol edecek yanlışlarını düzeltecek mekanizmaları kuracaksın.

Gelecek nesli muhafaza için aklı ve nesli karıştıracak, içki, zina benzeri fiilleri yasaklayacaksın. Hayat bugünden ibaret değil diyerek gelecek nesle fayda sağlasın diye tabiatı tahrip etmeyeceksin. Atom bombası atmayacaksın, atana engel olacaksın, haksız yere adam öldürmeye karşı duracaksın, zalim sultana dur diyeceksin gerekirse bunun için canını feda edeceksin.

Herkese ait bir mahrem olacağına inanacak ve ona göre bir sosyal yapı oluşturacaksın?

Böyle bir anlayış, küresel kapitalizmi kızdırır, o zaman ne yapılacak, kapitalist misyonerleri harekete geçecek ve böyle bir din gerçek din değil diyecekler. İslâm?ı, kapitalist işleyişe zarar vermeyecek hatta ona yarayacak bir veche büründürülmesi sağlanacak.

Kapitalist misyonerler, kendilerine yardımcı olacak zihni açık ve çağı anlayan yeni anlayışa sahip ilim(!) adamlarını bulacaklar ve onlar vasıtasıyla dünya nimetlerinden yararlanmanın faydaları anlatılacak. Önce İslâm ile demokrasi barıştırılacak, sonra İslâm ile liberalizm barıştırılacak sonra da İslâm ile kapitalizm barıştırılacak. Eğer bu olamıyorsa o zaman mistik bir anlayış geliştirilecek hiç olmazsa başka alternatif çıkmasın ve insanlar yeni ahvale alışıncaya kadar biraz oyalansınlar. Nasıl olsa toplum kapitalist şeytanlığa alışacak alışamayanlar da insanlık düşmanları olarak yaftalanacak ve yardan yuvarlanacaklar.

Küresel kapitalizmin düşmanları arasında, kendine güvenen ve nasıl yaşaması lazım geldiğini kendisi tayin ve tesbit edenler de vardır. Onlar da tabii ki Müslümanlardır. Müslümanlar, daima hayatlarını İslâm?ın naslarına göre ayarlayacaklar. Birileri çok zengin olsun, çok tüketsin veya ahlâksızlık yayılsın da insanlar aile bağından toplumsal denetimden kurtulsunlar ve tek kalarak kendilerini dünya tüketim tacirlerin kucağına itsinler itikadına dur diyebilen insanlardır.

Bu ancak naslara bağlı kalınarak ve Hz. Peygamber?in sünnetine sarılarak mümkündür.

Çünkü Rasulullah, (a.s.) Kur?an?ın canlı şahidi ve o zamanki meri işleyişe nasıl muhalefet edilmesi lazım geleceğinin biricik örneğidir. Bugün de eğer küresel kapitalizmden rahatsızlık duyan birileri varsa yapılacak tek iş Hz. Peygamber?i adım adım takip etmektir. Allah?ın istediği insan örneği ifrat ve tefritten arınmış ve tüketime kul olmayan insandır. Kula bağlılık kulların icadına ve modasına bağlılığı getirir. Eğer insanlar modaya, küresel dayatmaya karşı çıkmak istiyorlarsa mutlaka Allah?a kul olsunlar ki başkasına başkasının icadı olan bozgunculuğa kul olmasınlar. Allah?tan gayri putlar edinenlerin veya Allah?ı tanımayanların küresel kapitalizme karşı çıkmaları mümkün değildir.

Allah?tan başka ilah tanımayanlar ve bu düşüncelerini hayata uygulayanlar, Allah?ın emirlerine hakkıyla riayet edenler, gerçek manada kapitalizme karşı olabilirler. Namaz kılmayanların münkere ve fahşaya yani görünen kapitalizme karşı istikrarlı mücadele etmeleri mümkün değildir.

Tanrı tanımazlar, sosyalistler de tersine küresel kapitalizme hizmet ediyorlar, fıtrata ve genel insan psikolojisine daha doğrusu Allah?ın istemediği şeylere aykırı ve muhalif oldukları için toplumda yer edinemezler. Dayanma noktaları ve kalkış sebepleri askıda. Askıda olan bir düşünceye dayalı söylem ve eylemler de askıda kalacaktır.

Sol ve tanrı tanımazlar arafta olanlardır, kapitalizmi içlerine sindiremiyorlar fakat yaşam tarzları ve fantezileri tam tamına kapitalistçedir. Bunu örtmek için de farklı düşüncelere sığınıyorlar. Halkın bilmediği ve anlamadığı şeyleri söyleyerek kapitalizme düşman olduklarını haykırıyor aslında kuru gürültü yapıyorlar.

12 Temmuz 2011 Salı / Timeturk